

УДК 687

АНАЛІЗ КОНСТРУКТИВНОГО УСТРОЮ ТЕПЛОЗАХИСНОГО ОДЯГУ ЕПОХИ СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ

Студ. Кузич О.М., гр. МгДШл-18
Студ. Мейта А.В., гр. МгДШбц-18
Науковий керівник доц. С.В.Донченко
Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Метою дослідження є отримання інформації про конструктивні особливості теплозахисного одягу та їх розвиток і зв'язок з сьогоденням.

Для досягнення поставленої мети необхідно: проаналізувати джерела різних видів та визначити основні конструктивні засоби теплозахисту в одязі минулих сторіч.

Об'єкт та предмет дослідження. Об'єктом дослідження є процес розвитку засобів теплозахисту в одязі. Предметом дослідження є теплозахисний одяг епохи середньовіччя.

Методи та засоби дослідження. В проведенні наукового дослідження було використано сучасний емпіричний метод дослідження - предметно-аналітичний аналіз.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів. Встановлення закономірностей розвитку засобів теплозахисту в одязі та прогнозування їх майбутніх тенденцій.

Результати дослідження. Найбільш поширеними матеріалами, які застосовувалися для виготовлення одягу епохи середньовіччя були льон, сукно, хутро, шкіра і шовк. Для пошиття верхнього одягу використовували шерстяні тканини. Проте тканини немала належного рівня якості, обробка даного виду одягу була достатньо груба. В той період відомі такі види об'ємного захисного одягу як гамбезон, підлатник, стьобанка та набивняк (рис. 1) [1].

Рисунок 1 – Різновиди теплозахисного одягу епохи середньовіччя.

Висновки. В результаті проведених досліджень було встановлено, що захисний одяг епохи середньовіччя мав багатшарову оболонкову структуру з наповнювачами різного походження,

Ключові слова. Теплозахисний одяг, гамбезон, підлатник, стьобанка, набивняк.

ЛІТЕРАТУРА

1. П. М. Сас. Кольчуга // Енциклопедія історії України : у 10 т. / редкол.: В. А. Смолій (голова) та ін. ; Інститут історії України НАН України. — К.: Наукова думка, 2007. — Т. 4 : Ка — Ком. — С. 465.